

Stokholmas latviešu ev. lut. draudze

Draudzes ziņas

Nr. 139

Pārdomas atgriežoties lidmašīnā

*No tā Kunga ir atkarīgi ikviena cilvēka soļi, bet kurš cilvēks gan zina un izprot savu ceļu?
(Sālamana pamāc. 20:24)*

Beidzot pēc pusotra gada es atkal lidoju laikā, kad daba ir apliecinājusi, ka tuvojas pārmaiņas. Daudziem pandēmijas dēļ pasaule uz ilgāku laiku bija izmainījusies. Man tā ierobežoja ceļošanu, vismaz lidojot. 2020. gada janvārī bija pēdējā reize, kad lidoju. Bet šī gada 18. septembrī man

bija jābūt Linkolnā, lai vadītu piemiņas dievkalpojumu mācītājam Vitautam Grīnvaldam, kurš mira 2020. gada 29. martā.

Gan turp, gan atpakaļ ceļā lidoju kopā ar Purdue universitātes sieviešu futbola komandu. Tā kā lidmašīna bija samērā maza, viegli bija sarunāties, un arī saklausīt, par ko savā starpā runāja jauniešas. Grūti bija nedzirdēt viņu sarunas, jo sevišķi kādu samērā skaļu sarunu starp divām draudzenēm: viena no draudzenēm centās izskaidrot, kādēļ viņa pārtraukusi attiecības ar savu sirdsdraugu. Tas saistījās ar ticību un to, kā katrs izprata ticību, piederību Dievam un Bībeles patiesību. Dzirdētais lika man domāt par tekstu, ko biju izvēlējusies, lai pieminētu mācītāju Vitautu Grīnvaldu.

Sālamana vārdi 1965. gada tulkojumā skan šādi: "No tā Kunga ir atkarīgi ikviena cilvēka soļi, bet kurš cilvēks gan zina un izprot savu ceļu?" Tā tulkojot tiek uzrunāti visi: viņš, viņa, katrs cilvēks, arī jaunā sportiste, kas, šķiet, jūta, ka viņas balss netiek līdzvērtīgi novērtēta, kaut arī viņa paļaujas Dievam, kad meklē atbildes uz ētiskiem jautājumiem.

Savukārt, 1680. gadā Ernests Gliks tulkoja šo tekstu šādi: "Tā vīra soļi nāk no tā Kunga, kā varētu tad tas cilvēks izprast savu ceļu", bet 2012. gada tulkojums skan: "Vīrs staigā, kur Kungs liek, kā lai cilvēks zina savu ceļu?" Ebreju valodā runa ir par vīrieti, arī grieķu valodas tulkojumā tas parādās. Tomēr, varbūt kādā variantā, manuskriptā tulkotāji atrada pamatojumu tulkot tā, lai visi tiktu uzrunāti, lai katrs cilvēks izprastu, ka, dzīvojot ticībā, noteicošais nav tas, cik tu pats ar saviem spēkiem esi izgudrojis vai zini, nedz arī tas, cik tu spēsi saprast visu, kas notiek tavā dzīvē. Nē, noteicošais ir tas, cik spēsi Dievam uzticēties un Viņam sekot, kad Tavi soļi iegriežas neparedzētos ceļos.

Mācītāja Vitauts Grīnvalds dzīvesstāsts atklāj, ka viņš ne vienu reizi vien piedzīvojis šīs atziņas: piemēram, vai tā patiešām bija tikai nejauša satikšanās ar prāvestu Pāvilu Ķirsonu vācu bēgļu nometnē? Vitauts bija tik jauns karavīrs, kas nebija vēl Turpinājums 2.lpp.

paspējis absolvēt pat vidusskolu, bet jau dzīves skolā bija iemācījies, ko nozīmē redzēt to, ko nevēlies vairs nekad atcerēties un kas jāpārdzīvo, gandrīz nomirstot slimnīcā. Prāvesta Ķirsona ticības mācību stundas dziļi ietekmēja Vitautu, kā arī Laimdotu Grendzi un daudzus latviešu jauniešus, tai skaitā arī Vili Vārsbergu. Šo jauniešu dzīvēs notika lielas pārmaiņas. Vitauts bija nodomājis studēt matemātiku un inženierzinātnes, bet, pēc mācībām pie prāvesta Pāvila Ķirsona, viņš dodas studēt teoloģiju luterāņu seminārā.

Varbūt arī viņu starpā notika sarunas ārpus stundām? Varbūt ne lidmašīnā, bet, kas to lai zina? Rudens ir pie durvīm, bet pasaules malu malās skolas durvis jau atvērušās. Gan ar maskām, gan bez, studenti dodas mācīties. Kaut starp viņu skolotājiem būtu tādi, kā prāvests Pāvils Ķirsons, kurš palīdzēja jauniešiem saprast, kā Dievs viņu soļus bija vadījis, kā viss, kas bija noticis, redzēts, piedzīvots ar traģiskām sekām Latvijai un neskaitāmiem cilvēku bērniem, nenozīmēja, ka Dievs viņus bija atstājis.

Mācītājs Vitauts Grīnvalds jau pirms savas nāves bija atstājis norādes savām bērēm. Dziesmas, Bībeles teksti, izvadītāji bija uzskaitīti vēstulē savai sievai, Liesmai, lai viņa zinātu, kā rīkoties pēc viņa nāves. Taču nenotika tā, kā viņš bija paredzējis. Liesma nomira 2012. gadā, tāpat, astoņus gadus pirms brīža, kad viņš pats, atgriezies Latvijā, netālu no dzimtās vietas, nomira Raunā. "...kurš cilvēks gan zina un izprot savu ceļu?"

Viņa sen izmeklētie Dieva vārdi tika nolasīti piemiņas brīdī. No visiem Jaunās Derības vārdiem viņš bija izvēlējis Jāņa 1. vēst. 4:16-18, kur minēts, ka Dievs ir mīlestība un, ka pilnīga mīlestība aizdzen bailes. Un no Mateja ev. teksts no 5: 1-10, kas ir Evaņģēlija vārdi, kas ievada Jēzus Kalna sprediķi. Tik piemēroti dzirdēt iedrošinājumu: "Svētīgi tie, kam bēdas, jo tie tiks iepriecināti." Tik ļoti pamācošs ir apliecinājums: Svētīgi taisnības dēļ vajātie, jo tiem pieder debesu valstība." Var notikt tik daudz, ko nesaprotam, kas liekas netaisnīgi, bet Kristus dāvina pavisam citu perspektīvu: pat ciešanās, pārbaudījumos, visās dzīves straujās pārmaiņās atliek mums uzticēties, sekot Tam, kas nosaka, kurp dodas mūsu ceļš, kas dažkārt arī citu cilvēku ietekmēts.

Ceru, ka studente no Purdue turpinās ticībā augt un viņai būs labi skolotāji! Sarma Eglīte, es un vēl daudz citi jaunieši, kuri pirmo reizi satikām mācītāju Vitautu Grīnvaldu pirms 50 gadiem Garezerā, bijām nedaudz jaunāki par šo studentu, kuras sarunu es dzirdēju lidmašīnā. Mācītājs Vitauts mācēja ieklausīties sirds valodā un mums atklāt jaunas iespējas, kā izprast Dievu un sevi pašu. Kaut mums katram būtu tāds skolotājs vai mēs katrs pats varētu būt tāds skolotājs, kāds bija mācītājs Vitauts!

Kā aplī dodas Dieva laiks, nomainās gadalaiki, izmainās cilvēku dzīves, paliek atmiņas, par kurām pateikties, rodas jaunas iespējas ticībā augt. Varbūt Tu esi tas, pie kura Dievs vadīs kādu cilvēku: jaunu, ne tik jaunu, bērniņu, sievieti vai vīrieti. Varbūt Tu būsi tas, kurš uzdrīkstēsies pārtulkot Dieva Vārdu un Viņa atklāsmi tā, lai ikviens tiktu uzrunāts un iekļauts Viņa mīļoto bērnu lokā! Nav jābaidās vai jāzina atbildes uz visiem jautājumiem. Kādreiz pietiek saklausīt jautājumus. Kādreiz pietiek aicināt uzticēties Tam, kas vada soli pa solim – no vasaras rudenī, no šīs dzīves mūžībā. Mums ir un būs klāt Dievs, kas ir Mīlestība un Viņa Dēls, kas ir un būs Ceļš, Patiesība un Dzīvība! Laikā un mūžībā.

Pirms paredzētā laika ielidojām Čikāgā. Jauki! Visi domāja: ātrāk tiksim mājās. Bet tad gaidījām pusstundu, lai piebrauktu pie vārtiem. Vai jums arī tā ir noticis? Tu, cilvēks, domā vienu, bet notiek kas cits, un tad tieši tajā pusstundā notiek sarunas, ko vēl ilgi neaizmirsīsi. Vai tas bija Viņa nodoms, no kura atkarīgi ikviena cilvēka soļi?.. Kurš gan zina un izprot savu ceļu? Dievs! Un, galu galā, vai ar to nepietiek?

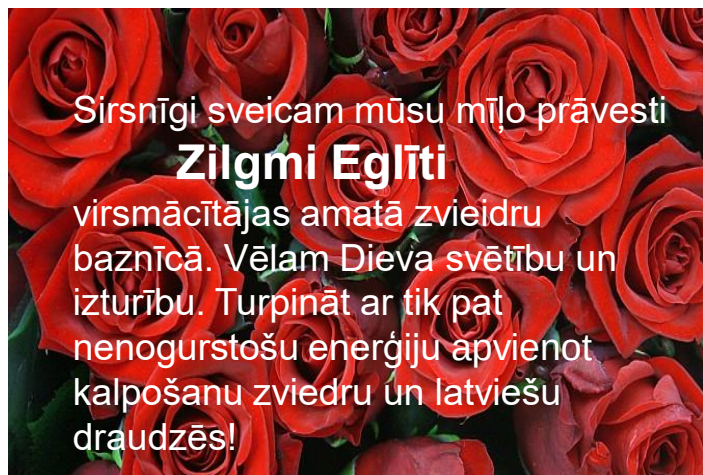
Lai Viņš dāvina skaistu, ar krāsām un dziļām domām bagātu rudens laiku! Nenokavējiet iespēju dalīties Viņa mīlestībā! Pat lidmašīnā...

+ Lauma

Zilgme Eglīte ievesta virmācītājas amatā Norberg-Karbenning draudzē

Mūsu prāveste Zilgme Eglīte, kura pamatdarbā strādā Zviedru baznīcā, ievesta virsmācītājas amatā Norberg-Karbenning draudzē. To 12. septembrī svētku dievkalpojumā veica Vesterosas diacēzes bīskaps Mikael Mogren. Zilgme pārcelās no Latvijas uz Zviedriju pirms astoņiem gadiem, kad viņai šeit beidzot radās iespēja īstenot senu jaunības aicinājumu, kļūt par mācītāju. Pirmie gadi Zviedrijā aizritēja mācītājas darbā Zviedrijas ziemeļos, un vēlāk Vesterosas diacēzē, Vesterosas un By-Folkärna draudzēs, šo darbu apvienojot arī ar kalpošanu latviešu draudzēs, vispirms Eskilstūnas un Vesterosas draudzēs, un kopš 2018. gada arī kā Latvijas evaņģēliski lutersikās baznīca pasaulē Zviedrijas apgabala prāveste.

Fotogrāfiju autore Ingelise Erlbacher.

leejot 2021.gada rudenī

Mīļie Stokholmas un citu Zviedrijas
latviešu draudžu ļaudis!

Šis gads nu jau iegājis savā otrajā pusē. Ļoti ceru, ka turpmāk atkal varēsim regulāri tikties klātienē uz dievkalpojumiem un draudzes kopību. Prieks, ka ar augustā notikušajiem Kapu svētkiem atkal varēju būt ar jums kopā.

Šajā brīdī vēlos īpaši sirsnīgi sveikt Stokholmas draudzes priekšnieci Intu Meieri ar ordināciju diakona amatā! Inta ir ārkārtīgi sekmīgi vadījusi draudzi praktiskā sfērā, bet tagad viņai būs lielākas iespējas arī izpaust savas garīgās dāvanas, kalpojot diakona amatā.

Lai Dieva svētība ar mūsu mīļo Intu jaunajā statusā visās gaitās! Bet runājot par šo laiku – šī gada pirmo pusi, ir jau tā, ka katram no mums tas nesis kaut ko savu, īpašu, atšķirīgu, bet tā gaitā nešaubīgi mums visiem ir bijis arī daudz kopīga. Jo dzīvojot katrs savā vietā, savā mājā, mēs neizbēgami arī esam iesaistīti plašākā vidē, iespējams, arī tādās pasaules norisēs, par kurām, nemaz neapjaušam. Nešaubīgi viena no šī laikmeta iezīmēm ir tā, ka tas parāda, cik ļoti, vai mēs to gribam vai nē, tomēr esam viens ar otru saistīti. Valstu robežas nespēj noturēt vīrusu un tiem saistīto dažādu problēmu izplatību. Bet tas taču nav vienīgais, kas mūs vieno, arī pāri robežām, vai ne? Jā, kas mūs tur kopā? Kas mūs vieno? Vai tas, ka saprotam viens otra valodu, ģērbjamies līdzīgi, varbūt ejam uz līdzīgiem sarīkojumiem, uz baznīcu, vai arī tomēr ir kādas dziļākas, cilvēciskas un dvēseliskas, vienojošas vērtības? Kas ir vienojošā identitāte pāri robežām un šķirtnēm? To pieredzu kā vienu no šī rudens lielajiem jautājumiem.

Šis gads, vismaz Latvijā neapšaubāmi ir parādījis, ka sabiedrībā ir daudz kā tāda, kas to iekšēji dala, šķir. Tā, laikam ir arī viena no noteiktām šī brīža atšķirībām starp starp Latviju un Zviedriju. Zviedrijas sabiedrība attiecībā pret ar pandēmiju saistītajiem jautājumiem ir iekšēji vienotāka, savukārt Latvijas sabiedrība – krietni sašķeltāka. Latvijas sabiedrībā šie jautājumi ir atklājuši arī veselu virkni citu nebūšanu, problēmu, jautājumu, nesakārtotību ļoti daudzās sabiedrības sfērās. Bet, ja atgriežamies pie iepriekšējā jautājuma par vienojošo, tad redzam, ka šobrīd arī Latvijas sabiedrībā notiek procesi, kuros cilvēki pārvērtē savu identitāti, es teiktu – atklāj sevi, varbūt arī savādāk, nekā līdz šim. Par vienojošo, šķirošo, identitāti, dvēseli, saskaņas veidošanu sevī un ap sevi mani uzrunā viens no šī laika pārdomu tekstiem, kur Kristus saka: “turiet sāli sevī un mieru savā starpā” (Mk. 9:50). Tas man arī atgādina, ka Kristus aicina uz tādu dzīvi, kas ir kā skaista, izteiksmīga mūzika, uz dzīvi, kas nav vienmuļa, bet, kurai ir sava iekšējā “garša”, nostāja, raksturs, tāpat tas, ko mūsu parastajai garšas izjūtai sniedz sāls. Un, sāļi ir jābūt ne par daudz, ne par maz. Protams, sāls šajā gadījumā ir simbols. Zīmīgi, ka te nav ne aicinājuma būt saldiem, ne skābiem, ne pārāk sāļiem, bet, lai mēs turam “sāli sevī”. Tāpat, lai tā pietiek mums pašiem, gan arī, vajadzības gadījumā mēs varētu to sniegt citiem -lai ir pietiekoši labas garšas mūsos un ap mums. Tāds dīvains jautājums – vai tevī ir sāls...? Es teiktu – dzīves sāls. Varbūt tas nozīmē – vai tev ir labi būt ar tev pašu tuvāko cilvēku, tas ir – sevi pašu? Vai arī tev nemitīgi jāmeklē kaut kas, kas tavu dzīvi padara “garšīgāku”, interesantāku, tas nozīmē, vai arvien tevī nav miera? Un, taču, ja miera nav tevī, tad tā nebūs arī tev apkārt, vismaz, ne tavā tuvākajā vidē... vai ne tā? Un no tā arī rodas nemiers, nesakārtotība ap mums. Jā, kā dzīvot, turot sāli sevī? Ne par maz, ne par daudz...? Tas ir jautājums par harmoniju, iekšēju saskaņu.

Šajā rudens laikā, redzot, kā lapas dzeltē un krīt, atcerēsimies, ka tas ir pavisam dabiski, mierīgi, jēgpilni.

Lai visā ārējās pasaules pārsātinātībā ar mākslīgām garšvielām tevī vienkārši ir tik daudz sāls - jēgas, satura, identitātes apziņas, cik tev nepieciešams dvēseles mieram. Tad arī pasaule ap tevi būs atklāsies kā jēgpilna. Nemiera pilna? Var būt. Bet tad tu ar savu mieru vairosi mieru arī tajā. Skaistu rudens laiku mums visiem!

Jūsu,
māc. Kārlis

Dievkalpojumi, 2021.gada sākumā, nevarēja notikt mums pierastajā kārtībā. Vēl ar vien krietni bija jūtamas Covid pandēmijas sekas. Ierobežojumi, ierobežojumi, ierobežojumi... Gada Pilnsapulce februārī, notika ZOOM formā un visai saprotami, ka nevarēja piedalīties daudz cilvēku.

Lieldienu dievkalpojums, 4.aprīlī, tika ierakstīts un redams <https://www.draudzes.se> un Youtube. Ieejot draudzes mājaslapā, draudzes.se, var vienkāršoti nokļūt youtube īstajā adresē.

Ģimenes dienas dievkalpojums, 9.maijā, tika atcelts, tā paša iemesla dēļ.

Pirmā reize, kad varējām pulcēties mūsu dievkalpojumā bija 14.jūnijs.

Pedāvāju materiālu, kuru publicēja Latvijas vēstniecība Zviedrijā.

Latvijas vēstnieks Zviedrijā Marģers Krams piedalās komunistiskā terora deportāciju upuriem veltītā dievkalpojumā

15.06.2021.

2021. gada 14. jūnijā Latvijas vēstnieks Zviedrijā Marģers Krams piedalījās kopīgā latviešu, igauņu un lietuviešu draudžu dievkalpojumā Stokholmas Somu baznīcā, kurā tika pieminēti komunistiskā terora deportāciju upuri. Savā uzrunā vēstnieks pieminēja tūkstošus nevainīgu cilvēku,

kuri tika nolemti deportāciju ciešanām - badam, nepanesami smagam darbam un bieži vien iznīcināšanai. Tā bija padomju režīma izplānota operācija, lai sagrautu cilvēka cieņu, nacionālo pašapziņu un pretošanos brutālajai okupācijai. Vairāk kā 15 tūkstoš cilvēku deportācija 1941. gada 14. jūnijā ir tikai viena lappuse garajā komunistu noziegumu sarakstā. Vēsture glabā liecības par 50 tūkstošiem pazemotu, apspiestu, iznīcinātu cilvēku tikai okupācijas pirmajā gadā vien.

Vēstnieks uzsvēra, ka pieņemts runāt par vēstures mācībām, bet šodien arvien biežāk nākas pieredzēt, ka šie noziegumi tiek ignorēti, aizmirsti vai pat glorificēti. Ir biedējoši vērot dažus pašreizējos politiskos režīmus un pat indivīdus arī demokrātiskajos Rietumos, kas tic šādai ideoloģijai pieļaujot, ka cilvēks var būt nekas vairāk, kā tikai problēma.

Tomēr visos drūmajos okupācijas gados mūs valstu tautas nepazaudēja cerību uz nākotni un taisnīgumu. Latvijas, Lietuvas un Igaunijas tautas sacēlās pret apspiestību un brutalitāti, boļševiku ideoloģiju un padomju imperiālismu. Un ir dziļi simboliski, ka tieši 1987. gada 14. jūnijā pie Brīvības pieminekļa notika demonstrācija, kas bija atklāta pretošanās manifestēšana, apliecinot tautas kustību, kura noveda pie neatkarības atjaunošanas.

Vēstnieks atzīmēja, ka šodien mēs godinām gan pirms 80 gadiem notikušo deportāciju upurus, gan visus, kuri cietuši no komunisma.

Šodien pieminām Aizvestos, bet Neaizmirstos. Visā Latvijā, visos novados un ciemos mēs lasām visus izvesto vārdus. Šīs dzīves atgādina mūsu vērtības – brīvību, demokrātiju un spēju būt cilvēkam.

Dievkalpojumu vadīja mācītāja Ieva Graufelde, par muzikālo pavadījumu rūpējās Jērans Grāns un tajā piedalījās arī Lietuvas vēstnieks Zviedrijā Giedrius Cekuolis un Igaunijas vēstniecības pārstāvniecības vadītāja vietniece Kristele Engmane.

Teksts no Latvijas vēstniecības Zviedrijas karalistē materiāliem.

Attēlā no kreisās puses: Mārgers Krams, Ieva Graufelde, Lars Ronnberg, Giedrius Cekuolis, Inta Meiere, Tiit Jaagu, Helve Jaagu, Tiit Padam, Martti Johannes Paananen, Jöran Gran, Kristel Engman.

Kapu Svētki Stokholmas Meža kapos (Skogskyrkogården), 22. augustā.

Sirsnīgs paldies mācītājam Kārlim Žolam par svētbrīdi. Intai Heimdal un Dacei Balodei par skaisto mūziku.

Cilvēka mūžs nav gadskaitļi akmenī, metālā vai kokā. Kapsētas ir vairāk par mirušo atdusas vietām. Visur, kur ir latvieši un viņu atdusas vietas, ir arī kapusvētki. Ikvienai cilvēciskai būtnei ir svarīgi piederēt, būt daļai no savējo saimes.

Mēs kā tauta identificējam sevi ar valodu, zemi un savu tradicionālo kultūru, kurā līdzās tautas dainām un dziesmai (tautas esamība, ētika un estētika) sakņojas arī pārdimensionālā saikne ar Aizsauli – tiem Savējiem, kuri vairs nav līdzās fiziski, taču turpina uzturēt savas dzimtas, kopienas un visas tautas lielo enerģētisko ciltskoku. Tās ir mūsu pamatvērtības.

“Viss, ko jūs darāt, lai notiek mīlestībā!”

(1.Kor. 16:14)

Mīļie Zviedrijas apgabala garīdznieki, draudzes, apgabala pārvalde, mēs pateicamies jums visiem, ikvienam par jūsu devumu, lai arī šogad Sandbijā, Zviedrijā, varētu notikt ikgadējais Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes praktiskās teoloģijas seminārs. Sandbijā topošie teologi, reliģijpētnieki, mācītāji un skolotāji pulcējas jau vairāk, kā trīsdesmit gadu garumā. Ik vasaras nogali pavadot desmit dienas Sandbijas mācītājmuižā, lai iepazītu praktiskās teoloģijas nianšes darbībā. Raudzītos, kā ar dažādus prakses jautājumus risina Zviedru baznīcā un ar to saistītajās struktūrās un iestādēs.

Vienlaikus studējošie gūst arī praktisku pieredzi, darbojoties mentoru uzraudzībā. Semināra mentori prāveste emerita Ieva Graufelde, profesore Laima Geikina un mācītājs Rinalds Gulbis sniedz ne tikai praktisku atbalstu baznīcas kazuāliju, diakoniskā, sociāli karitatīvajā darbībā un tās izpratnē, bet arī ļauj iejusties ikvienam semināra dalībniekam noteiktā šo aspektu darbībā. Semināra dalībnieki ik gadus atzīst, ka darbojoties un esot līdzās viens otram Sandbijā, tie gūst neatsveramu pieredzi, ko pēc tam var izmantot savās turpmākajās studijās vai profesionālajā darbībā.

Arī šogad Teoloģijas fakultātes studentes ir sniegušas atzinīgus vārdus par seminārā pavadīto laiku. Tā, piemēram, sakot - “Sandbija ir dziedinoša vieta, kurā tiek realizēta uz attīstību, izaugsmi un dziedināšanu vērsta programma, balstīta ilgspējā un nesavtībā. Mūsdienu cilvēkam tas var būt kas nepieredzēti vērtīgs.” Mēs no sirds pasakāmies par jūsu sniegto atbalstu šogad un ļoti ceram arī uz sadarbību citus gadus. Lai Dievs svētī jūsu draudzi, tās darbošanos Dieva druvā un ikvienu jūsu nesavtīgās sirds darbu!

Inta *Džeina*
Anna
Rinalds *Alise* *Laima*
Andrijs *Lauris* *Jana* *Jeva*

ZIGRĪDAI SILIŅAI 100!

Augstu laim' un prieku no sirds vēlējam....

noskanēja Igaunų restorānā Stokholmā 25. augusta pēcpusdienā.

Latviešu Senioru biedrība bija aicinājusi biedrus un viesus uz lenču, lai suminātu savu ilggadējo biedri Zigrīdu viņas cienījamā jubilejā. Apsveicēji stāvēja rindā ar krāšņiem puķu pušķiem.

Foto: Inese Gredzena

Pēc biedrības priekšsēdes ievadvārdiem pirmais apsveicējs bija mūsu cienītais Latvijas vēstnieka kungs, Mārgers Krams, kurš diemžēl pēc četrus gadus darba Stokholmā atstās savu vietu, lai dotos uz citu zemi. Savus atsaucīgos un laipnos vārdus Zigrīdai viņš nobeidza nolasot Latvijas prezidenta, Egila Levita, apsveikuma vēstuli kas izraisīja priecīgus aplausus.

Foto: Inta Meiere

Prezidenta kungs pirms diviem mēnešiem ciemojās Stokholmā un starp citu informējās par latviešu biedrībām un to mērķiem. Inta Meiere, latviešu draudzes priekšsēde, apsveica jubilāri ar rožu klēpi un saldumu kastīti. Viņa pēc mēneša tiks ordinēta par diakoni. Senioru biedrības vice priekšsēde, Viktorija Apenītis, nodeva sveicienus no vienības "Austrums" vecākā, Mārtiņa Kazaiņa, Rīgā. Sveicieni bija arī no Aināra Dimanta, Rīgā, kas agrāk vairākkārt bija ciemojies pie saviem "Austrumu" draugiem, un tieši - Siliņu ģimenes, Stokholmā.

Andreja Eglīša latviešu nacionālā fonda priekšsēde, Māra Strautmane, nesa sveicienus no Latvijas mutvārdu vēstures pētnieku asociācijas "Dzīvesstāsts" vadītājas Māras Zirnītes un Baibas Belas, Rīgā:

"Līdzās tava dzīvesbiedra Leonīda Siliņa sarakstītajam vērtīgajam ieguldījumam Latvijas vēstures noskaidrošanā, tavi atmiņu stāsti palīdz izprast latviešu sievietes pārdzīvojumu Zviedrijas trimdā."

Zigrīdas vecu vecā draudzene, Izabella Cielēns, kurai viņa ir stāvējusi blakus un dziedājusi korī nezin cik gadus, runāja par to nepārspējamo prieku dziedāt latviešu dziesmas.

Ingrīda Leimanis, latviešu kora priekšsēde, piekrita Izabellas teiktam un vēl pielika klāt sekojošo: "Dziedāšana uzlabo elpošanu, dziedāšana aktivizē sirds darbību, uzlabo atmiņu un koncentrēšanās spēju, dziedāšana stimulē stresa pārvaldīšanu un stiprina imunitāti." Pēc tam Ingrīda novadīja jastru dzimšanas dienas dziesmu.

Kad jau bijām sasēdušies pie galda un mielojāmies ar sivēna cepeti un skābiem kāpostiem - pie tāda ēdiena Zigrīda bija pieradusi jau no bērnu kājas savās dzimtās vecāku mājās Lielaužos, Zemgalē - mūsu igauņu pavāri, stimulēti no latviešu dziedāšanas, nodziedāja igauņiski vienu jastru apsveikuma dziesmu.

Turpinājums 9. lpp.

Visbeidzot mūsu biedris Jānis Krēsliņš, bibliotekārs Karaliskā bibliotēkā, novadīja dziesmu par pupu, kura izaugusi tik gara, ka par tās zariem var uzkāpt debesīs. Tā godam, dziedādami, nosvinējām Zigrīdas Siliņas 100 gadu jubileju.

Diāna Krūmiņš Engstedt
Latviešu Senioru biedrības priekšsēde

Latvijas Republikas vēstnieks Marģers Krams tiekas ar Zviedrijas latviešu organizāciju pārstāvjiem

Trešdien, 8.septembrī, Latvijas Republikas vēstnieks Zviedrijas karalistē Marģers Krams tikās ar vairāku Zviedrijas Latviešu organizāciju pārstāvjiem, lai atzīmētu savu diplomātisko pilnvaru termiņa Stokholmā beigas.

Zviedrijas Latviešu organizācijas dāvināja vēstniekam- Niklāva Strunkes gleznu un dāvinājumu papildināja izsmieļošs mākslas zinātnieces Diānas Krūmiņas stāstījums par mākslinieka dzīvi un radošo darbību.

Latvijas Republikas vēstnieks Marģers Krams izteica atzinību par nesavtīgo darbu latviskās kultūras saglabāšanā un popularizēšanā pasniedzot atzinības rakstus. Tos saņēma ZLA Centrālās valdes pārstāves Daina Millers Dalsjō un Gunta Eneroth, Stokholmas latviešu kora valdes priekšsēdētāja Ingrīda Leimanis, Stokholmas latviešu skolas pārzine Agnese Blaubārde, Stokholmas Spēlmaņu un Latviešu kalendāra pārstāve – Signe Rirdance, Stokholmas ev.lut.latviešu draudzes diakone – Inta Meiere, Senioru biedrības priekšsēdētāja Diāna Krūmiņa, ilggadēja 18.novembra komitejas priekšsēdētāja Austra Krēsliņa, Zviedrijas Latviešu akadēmiskās organizācijas pārstāvis Jānis Alsiņš, zviedru latviešu apvienības priekšsēdētājs - Stefano Giangiacomo.

Vēstnieks novērtēja Zviedrijas latviešu rosīgo darbību un atzina radošo potenciālu, minot vairākus veiksmīgus kopējos sadarbības projektus kā piemēram, video projektus par godu Latvijas valsts neatkarības atjaunošanai un tiešsaistes tikšanās ar tautiešiem Zviedrijā, kā arī novērtēja ieguldīto darbu latviskās dzīves saglabāšanā arī ierobežojumu laikā.

Tikšanās noritēja draudzīgā atmosfērā. Gan Latvijas Republikas vēstnieks Marģers Krams, gan Zviedrijas Latviešu organizāciju pārstāvji atzina, ka divpusējā sadarbība ir bijusi ražīga un veiksmīga.

Gunta Eneroth,
ZLA Komunikācijas darba grupas vadītāja

Sirsnīgi pateicamies bijušajam vēstnieka kg-m Marģeram Kramam par brīnišķīgo sadarbību, vēlam veiksmi un Dieva svētību sastopot izaicinājumus jaunajā darbā!

Latvijas Republikas Ārlietu ministrija

2021.gada 6 septembrī ·

Iepazīstinām ar pirmo rezidējošo Latvijas LV vēstnieku Austrālijā au Marģeru Kramu. Bijis vēstnieks Kanādā ca un Zviedrijā se un prezidenta ārlietu padomnieks. Vadījis Pastāvīgo pārstāvniecību Pasaules Tirdzniecības organizācijā un Ārlietu ministrijas Divpusējo attiecību direkciju.

Valsts prezidents pasniedz akreditācijas vēstuli Latvijas vēstniecei Zviedrijā Ilzei Rūsei

17.08.2021.

2021. gada 17. augustā Latvijas Valsts prezidents Egils Levits svinīgā ceremonijā Rīgas pilī pasniedza akreditācijas vēstuli nākamajai Latvijas Republikas ārkārtējai un pilnvarotajai vēstniecei Zviedrijas Karalistē Ilzei Rūsei.

I. Rūse darba gaitas Ārlietu ministrijā uzsāka 1996. gada decembrī. Strādājusi Latvijas vēstniecībā Zviedrijā, Ārlietu ministrijas Eiropas Savienības sarunu delegācijas sekretariātā, vēlāk Eiropas Savienības koordinācijas departamentā, Latvijas vēstniecībā Austrijā. 2009. gadā Zviedrijas prezidentūras ES Padomē laikā sekondēta darbam Zviedrijas Ārlietu ministrijā. Kā Ārlietu ministrijas Eiropas departamenta direktore piedalījusi 2015. gada Latvijas prezidentūras ES Padomē plānošanā un īstenošanā. Bijusi Latvijas vēstniece Nīderlandē, pastāvīgā pārstāve Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijā, nerezidējošā vēstniece Beļģijā un Luksemburgā, vadījusi Ārlietu ministrijas Starptautisko organizāciju un cilvēktiesību departamentu.

Vēstniece ieguvusi bakalaura un maģistra grādu Starptautiskajās attiecībās Stokholmas Universitātē, doktora grādu politikas zinātnē Eiropas politikā Zolburgas Universitātē. Šobrīd ir Rīgas Juridiskās augstskolas profesore. Pārvalda angļu, zviedru, vācu un krievu valodu.

I. Rūse saņēmusi Latvijas valdības atbalvojumu par ieguldījumu Latvijas diplomātisko attiecību veicināšanā.

Vēstniece amatā nomaina Marģeru Kramu, kurš pārstāvēja Latvijas intereses Zviedrijas Karalistē kopš 2017. gada.

Šogad atzīmējam simto gadadienu, kopš Zviedrija atzina Latviju de iure, un trīsdesmito gadadienu kopš abu valstu diplomātisko attiecību atjaunošanas. Zviedrija bijusi viena no pirmajām valstīm, kas 1921. gada 5. februārī atzina Latvijas neatkarību de iure un pauda stingru atbalstu atjaunotai Latvijai 1991. gada 28. augustā.

Pāpublicēts no Latvijas Republikas Ārlietu ministrijas materiāla.

**Mīļi gaidīta Stokholmā, sirsnīgā un iepriekš iemīļotā Ilze Rūse!
Priecājamies par atkalredzēšanos!**

Dāmu koris Stokholmietes

Lai nezaudētu kora tradīcijas un kordziedāšanas kultūru, tapis Dāmu koris Stokholmietes.

Idejas autores Sandra Leja Bojsten, Kristīne Lagzda Haapanen un Ligita Veigure.

Mēs, DKS, uzturēsim radošu savienojumu starp folkloru, seno mūziku, kā arī mūsdienu latviešu mūziku, iesim kopsolī ar Latviju, turpināsim tradicionālās vērtības un rūpēsimies par to saglabāšanu, koncertēsim, tiksimies, atbalstīsim latviešu tradīcijas šeit, Zviedrijā, Latvijā, kā arī ārvalstīs.

Un, protams, mūsu mērķis - piedalīties Dziesmu un deju svētkos.

Mums ir savs logotips un sava tautasdziesma.

Mūsu kolektīvs uzsāks darbu š.g. 5.oktobrī.

Mēģinājumi notiks katru otrdienu plkst. 19.00 -21.00.

Adrese -Stokholma, Skarpnäck, Flygfältsgatan 2a,

Kora mākslinieciskā vadītāja Sandra Leja Bojsten.

Viena meita Rīga dzied,
Otra dzied Stokholmā,
Abas dzied vienu dziesmu,
Viņām labi saskanēja .
>>>III<<<

Mūsu e-pasta adrese:
Stokholmietes@gmail.com

Stokholmas

latviešu ev.lut. draudzē

Slottsbacken 2a, Gamla Stan

10.oktobrī plkst 14.00 Somu baznīcā,
Pļaujas svētku dievkalpojums un kafija
ar archibīskapa emeritus Elmāra Ernsta
Roziša piedalīšanos
Intas Meieres diakones ordinācija

30.oktobrī plkst 10.00 Somu baznīcā
Sinode
Laipni aicināti uz svētbrīdi baznīcā un
priekšlasījumu draudzes namā

7.novembrī plkst 14.00, Somu baznīcā
Miruso piemiņas dienas dievkalpojums un
kafija

18.novembrī plkst 17.30
Valsts svētku dievkalpojums

Storkyrka, Trångsund 1, Gamla Stan

24.decembrī plkst 14.00, Somu baznīcā
Ziemassvētku dievkalpojums

Plānotie dievkalpojumi 2021.gadā

Sekoiet informācijai par
dievkalpojumiem visās Zviedrijas
Latviešu ev.lut.draudzēs mūsu mājas
lapā www.draudzes.se .
Lasiet, klausaties, skataties ko ziņo
LELPasaulē un mācītāja Kārļa Žola
ceļavārdus un meditātīvās pārdomas

Upsalas latviešu ev.lut. draudze
Vindhems baznīcā, Vindhemsgatan 9,
Upsala

9.oktobrī plkst 11.00
Pļaujas Svētku Dievkalpojums

6.novembrī plkst.14.00
Miruso piemiņas dienas dievkalpojums
ar dievgaldu

25.decembrī plkst 11.00
Ziemassvētku dievkalpojums

Dievkalpojumus vadīs mācītājs
Kārlis Žols

Vienosimies Ziemassvētku ziedojumiem

Latvijā dzīvojošām maznodrošinātām ģimenēm, Kapseļu ielas bērnunama, vajadzībām, un Camphill Rožkalni, kur dzīvo jaunieši un bērni ar īpašām vajadzībām.

Izmantojiet SWISH, QR-kodu vai pārskaitot tekošajā rēķinā.

35 17 73 – 7

Lūdzu norādīt iemaksas mērķi
ZIEDOJUMS LATVIJAI.

Vai esi samaksājis draudzes nodevu 2021. gadam?

Draudzes mācītājs:

Kārlis Žols

karliszols@gmail.com

Draudzes priekšsēde un

“Draudzes ziņas”

sastādītāja:

Inta Meiere

inta.meiere@yahoo.com

Draudzes kasiere:

Elita Veide

elita.veide@gmail.com

Kapu jautājumi kārtojami

pie:

Ievas Graufeldes

Ieva.graufelde@gmail.com

Tīmekļa vietne, e-pasts un Facebook:

www.draudzes.se

zviedrija@draudzes.se

[www.facebook.com/](https://www.facebook.com/LatviesuBaznicaZviedrija)

[LatviesuBaznicaZviedrija](https://www.facebook.com/LatviesuBaznicaZviedrija)

Draudzes pasta tekošā

rēķina konta numurs:

35 17 73 – 7

Lettiska Församlingen i
Stockholm

Tieši
cilvēka
būtības
dziļumos
atrodamas
ilgas pēc
klātbūt-
nes, klusa
vēlme pēc
kopības.
Nekad
neaizmir-
sīsim, ka
šī
vienkāršā
vēlme pēc
Dieva jau
ir ticības
sākums.

Svarīga informācija

Pēdējos gados "Myndigheten för Statligt Stöd till Trossamfund" ir strauji samazinājuši ilggadīgo atbalstu mūsu sešām draudzēm Zviedrijā, jo nerasniedzam pieprasīto locekļu (registrerade och betjänande) skaitu, 3000 personas. Tādēļ atkārtoti lūdzam draudzes atbalstītājiem **izpildīt reģistrācijas anketu**, un samaksāt **draudzes nodevu 200 kronas par personu** (bērniem un jauniešiem līdz 18 gada vecuma nav jāmaksā). Reģistrēšanās nozīmē, ka vēlaties palīdzēt nodrošināt, lai draudze spēj gādāt par dievkalpojumiem, kristībām, iesvētībām, laulībām, bērēm un diakonijas darbu. Anketa izrakstīšanai atrodamā mājas lapā www.draudzes.se zem sadaļas «Draudzes» un "Reģistrācijas ankete".

Lūgums lemaksāt **200 kronas** draudzes pasta tekošā rēķina kontā **35 17 73-7**.

Lai atvieglotu iemaksas esam izveidojuši

SWISH 123 64 64 895. Varat arī izmantot QR kodu

Iemaksājot lūdzam norādīt Jūsu vārdu un uzvārdu, kā arī maksājuma mērķi – gada iemaksa, kolekte, ziedojums.

Ceram uz jūsu turpmāko atbalstu Stokholmas draudzes darbībai. Novērtējam katra līdzdalību un dievkalpojumu apmeklēšanu.

Esiet vienmēr mīļi gaidīti dievkalpojumos un sekojošo sadraudzību pie kafijas galda.

